

at gennemføre. Men et Ministerium har jo en anden Udvej end at stille sig op og sige: Nu gør I akkurat, som vi vil have, ellers bliver der Valg! Ministeriet har jo den Udvej at træde tilbage og lade den politiske Situations almindelige Muligheder prøve, og hvis disse viser sig at udtømmes, saaledes at der ikke bliver Grundlag for anden rimelig Regeringsdannelse, ja, saa kan en Regering selvfølgelig tilraade og gennemføre et Valg; men jeg tror ikke, man kan ophøje det til politisk Grundlov, at enhver Regering, der i en eller anden Situation maatte komme til at bygge paa et Mindretal i Tinget — det er helt anderledes med en Regering, som har et virkeligt Flertal bag sig, og dette Flertal under en eller anden Form bryder sammen under den Politik, der føres —, en Regering, der er traadt til med et Mindretal bag sig og ikke har kunnet regne med et virkeligt parlamentarisk Flertal bag sig som fast og sikkert Grundlag for sin Politik, skal kunne træde frem til enhver Tid med Krav om Valg.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde nu, at han havde da regnet sikkert paa, at denne Dagsorden skulde blive vedtaget. Jeg tror nu oprigtig talt, at hverken det ærede Medlem eller nogen af hans Partifæller noget Øjeblik i deres inderste Inderste kan have haabet paa eller regnet med, at dette skulde ske. Det er mit Indtryk, at Virkningen af at fremsætte en Dagsorden paa den Maade, som det er sket, maatte blive den at lette Vejen for den højtærede Sundhedsminister, og dette fortjener han i Sandhed ikke. Jeg tror altsaa, at man har vandret ad en lidet hensigtsmæssig Vej.

Den ærede Forslagsstiller vendte sig saa imod os og sagde, at vi ved vor Deltagelse i Behandlingen af de Lovforslag, der foreligger i Rigsdagen, har forsyndet os mod vor demokratiske Fortid. Jeg tror roligt at kunne sige, at den, der gennemgaar den Gruppe af Ændringsforslag, vi har stillet, og de Forslag, som vi i det hele har tiltraadt, maa erkende, at en saadan Anklage ikke har nogen Rod i Virkeligheden. De Forslag, vi har stillet, har da heller ikke været ringere, end at en meget stor Del af dem har Socialdemokratiet til syvende og sidst kunnet stemme for. Ogsaa om den Gruppe af Ændringsforslag, der er stillet

fra vor Side til det Lovforslag, som her er til Behandling, har man fra Socialdemokratiets Side, og efter min Mening med god Grund, udtalt sig meget velvilligt. Jeg tror, at der paa Grundlag heraf kunde være opnaaet Forstaaelse mellem de forskellige Retninger, hvis man fra anden Side havde villet gaa ind i en Forhandling derom.

Det ærede Medlem søgte imidlertid en stærkere Grund til Anklage imod os deri, at vi ved den nuværende Regerings Tiltrædelse havde tilsagt denne Regering Arbejdsfred. Ja, vi har den Gang sagt, og det blev jo meddelt offentligt, at vi ikke vilde forstyrre Regeringen i Forberedelsen af det Lovgivningsarbejde, som den efter Valget mente det var nødvendigt at føre frem. Vi har tilføjet, at efter al Sandsynlighed vilde de Nedskæringsforslag, som fremkom, blive af en saadan Beskaffenhed, at vi paa afgørende Punkter maatte tage Afstand derfra, men at dette ikke var Udtryk for noget Ønske om at fremkalde politisk Krise, men Udtryk for, at vi i de bestemte Spørgsmaal var uenige med Regeringen og derfor maatte bekæmpe Forslagene paa disse Punkter. Dette er jo ogsaa sket.

Det ærede Medlem dvælede ved de Udtalelser, der vedrørende Toldspørgsmaalet og Landmandsbankspørgsmaalet blev fremsat forud for Ministeriets Dannelse. Ja, ved de Udtalelser blev det klart for os — og det forekommer mig, at det ogsaa gennem senere Udtalelser blev klart for alle —, at Regeringen stod saaledes, at den ikke vilde være i Stand til at gennemføre en Toldpolitik eller at lade Landmandsbankspørgsmaalet ligge. Det sidste har man gjort, og derved er man kommet i den mest afgjorte Strid med, hvad man den Gang stillede i Udsigt. I det andet Spørgsmaal er der ikke foregaaet Afvigelse fra det, man den Gang udtalte, selv om der har været et Øjeblik, hvor man maaske pegede paa Muligheden deraf. Den Dag havde vi fra vor Side Lejlighed til at udtale os derom og advare derimod.

Den ærede Forslagsstiller sagde dernæst, at i Efteraaret havde den daværende socialdemokratiske Regering stillet et Forslag om positivt Arbejde til Gunst for Erhvervene, men paa det Tidspunkt havde vi ikke ydet vor Støtte dertil. Jeg for min Del kan ikke erkende Rigtigheden af det